

воду, пам'яті поколінь. У рекламі вухо використовується частіше як функціональний символ (здатність чути, розрізняти звуки) та позначає готовність вислухати, зрозуміти та відчути реальну потребу споживача.

Символом звабливості та чуттєвості в рекламі виступають губи. Найчастіше губи з'являються в рекламі товарів здатних принести насолоду (смакову чи естетичну): рекламі продуктів харчування (товари, що мають на меті не втамувати голод, а принести радість смакування: солодощі, особливо шоколад, йогурти, делікатеси, напої); рекламі косметологічних засобів, парфумів тощо.

Використання в рекламі вищезгаданих антропоцентричних символів-знаків засновано на двоплановому способі подачі інформації, що ґрунтується на приховуванні реальних осіб, явищ та предметів під конкретними художніми образами з відповідними асоціаціями на характерні ознаки приховуваного. Візуальні коди, засновані на використанні таких знаків-символів обов'язково мають два плани: образно-предметний (цілеспрямовано створений) та змістовий, що є первинним; образ, таким чином, фіксує вже задану ідею, думку, зміст. Символічні образи, запропоновані для подачі певної інформації, як правило, є втіленнями абстрактних понять (напр., свободи, гуманності, багатства і т.д.) або типових характерів чи осіб, і образи ці навмисне подаються таким чином, щоб можливим та достатньо легким було їх аналітичне розкриття. Така двоплановість зображення не лише дає змогу інтерпретувати інформацію в заданому ключі, але і створює ілюзію її цілковитої правдоподібності. Втрачаючи пер-

винний ідейний коментар, деякі знаки-символи при подальшому розгортанні підлягають вторинному осмисленню, нагортаючи на заданий раніше символ все більше додаткових тлумачень і підпорядковуючи міфологізації коло предметів, особистостей, подій чи явищ сумісних, споріднених або протилежних тим, що підлягали символізації первинно.

Висновок. Антропоцентризм є доволі перспективним напрямком в методології та практиці сучасної реклами. Використання антропоцентричних символів у семіотичному просторі реклами відкриває широкі можливості для підвищення ефективності рекламного повідомлення. Це пов'язано, по-перше, з обіцянкою задоволення потреб споживача, зорієнтованості виключно на його проблеми та сподівання, сфокусованості на людині як першопричині всього, що відбувається. По-друге, антропоцентризм у рекламі сприяє актуалізації у цільовій аудиторії міфологічної свідомості. Міфологізація починається з раціонального задуму, який потім обдуманно заповнюється ірраціональним по суті, хоча і раціональним по формі змістом (тут як раз і стають в нагоді певні атропоцентричні знаки). Раціоналізована таким чином інформація отримує сприятливий ґрунт для засвоєння на ірраціональному, афективному рівні, що зумовлює можливість замкнення штучних, необхідних для підтримки даного міфу, асоціативних ланцюгів і дає можливість впливати на подальше прийняття рішень, вибір та поведінку певних груп людей, формуючи, тим самим, певні потреби, установки, позитивне ставлення до фірми-виробника, бренду чи товару, а також налаштованість споживача діяти певним чином.

ЛІТЕРАТУРА

1. *Елина Е.А.* Семиотика реклами: [Учебное пособие] / Е.А. Елина. — 2-е изд. М.: Дашков и Ко, 2009. — 136 с.

2. *Леонтьев Д.А.* Психология смысла: Природа, строение и динамика смысловой реальности [Текст] : учеб. пособие для студ. вузов, обуч. по направлению и спец. психологии / Д. А. Леонтьев. — 2-е изд., испр. — М.:

Смысл, 2003. — 486 с. — (Фундаментальная психология).

3. *Попович М.Д.* Антропоцентризм і гуманізм: минуле та сьогодення / М. Д. Попович // Гілея. Історичні науки. Філософські науки. Політичні науки. — К.: Вид-во НПУ ім. М. П. Драгоманова. — 2010. — Вип. 40 (10). — С. 250-257

Подано до редакції 24.10.12

УДК: 378.14+372+373+374.14+159.954

М. В. Климович (Україна, м. Берислав)

СТАНОВЛЕННЯ ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ В ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ СТУДЕНТІВ ДО СТВОРЕННЯ НАУКОВО-МЕТОДИЧНОГО СЕРЕДОВИЩА В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ

У статті розглядаються можливості розвитку педагогічної творчості у процесі формування готовності студентів до створення науково-методичного середовища в початковій школі.

Ключові слова: творчість, педагогічна творчість, творча особистість, творче становлення, креативність, креативна особистість, творчий процес, проектно-творча діяльність.

Постановка проблеми у загальному вигляді. Аналіз тенденцій розвитку шкільної освіти показує, що її основною метою є виховання особистості кож-

ного учня, а процес навчання – засобом розвитку. Прийшло розуміння того, що початкова школа – важливий період у розвитку особистості учня, що майбу-

тне дитини, її гармонійний розвиток, визначається змістом виховання і навчання в початкових класах.

Досить влучно цей період охарактеризував Ш. Амонашвілі: "чим багатогранніший у дитини життєвий досвід дитинства, тим успішніше можна вплітати в нього багатющий досвід людства" [1, с. 85].

Отже, необхідна розробка і впровадження нових навчально-виховних технологій, які б забезпечували формування і гармонійний розвиток молодшого школяра.

У цьому процесі суспільство покладає особливі надії на вчителя, який має поєднувати ініціативність і самостійність, професіоналізм і творчість, розвинені загальнолюдські цінності, високий рівень культури і відповідальності, за умови якщо він досконало і глибоко володіє наукою, у процесі навчання оперує цікавими деталями і фактами, вражає учнів своїм широким кругозором, захоплює їх своєю освіченістю, володіє специфікою методики викладання навчальних дисциплін, застосовує в процесі навчання різноманітний дидактичний і фактичний матеріал.

На законодавчому рівні нові підходи до якісної підготовки майбутніх освітян знайшли відображення в Національній доктрині розвитку освіти (2002 р.), законах України "Про освіту" (1999 р.), "Про вищу освіту" (2002 р.), Державній програмі "Вчитель" (2002 р.). У цих та інших нормативних актах наголошується на необхідності підготовки вчителя як високопрофесійного фахівця, здатного до інноваційної діяльності, зорієнтованого на особистість дитини, здатного до захисту її інтересів, розвитку її індивідуальності, спроможного до ефективної педагогічної праці на творчих засадах.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Виявлення наукових основ процесу професійно-педагогічної підготовки вчителя було і залишається актуальним завданням педагогічної науки на різних етапах її становлення. В обґрунтування її теоретичних основ значний внесок зробили О. Абдуліна, Ю. Алексєєв, С. Архангельський, В. Беспалько, П. Блонський, Б. Гершунський, О. Глузман, Н. Кузьміна, В. Курило, В. Луговий, В. Майборода, С. Шацький, А. Щербаков та ін. Акцент їх досліджень падав на взаємозв'язок теорії і практики, поєднання навчально-методичної роботи з самоосвітою майбутніх учителів, підготовки їх як до навчальної, виховної так і наукової роботи.

Найбільш глибоко розроблені основи підготовки майбутнього вчителя О. Абдуліною. Вона розглядає підготовку педагогічних кадрів як поєднання фундаментальної освіти та глибокого засвоєння наукових основ професійної діяльності з практичним оволодінням нею, з формуванням практичних умінь і навичок. Значне місце в професійно-педагогічній підготовці О. Абдуліна відводить психолого-педагогічній та методичній підготовці, об'єднуючи ці компоненти в єдину систему.

На думку М. Боритко, підготовка майбутнього вчителя повинна бути спрямована на становлення його професійно-педагогічної позиції. Поділяючи погляди педагогів (Є. Бондаревської, М. Кагана, О. Леон-

тьєва, С. Рубінштейна), про те, що не тільки дитина, а й дорослий не можуть розглядатися як об'єкт програмування з боку суспільства, Н. Боритко за кожним залишає право на вільний вибір, суб'єктно-авторську позицію. Формування цієї позиції у майбутніх педагогів він вважає однією з головних задач педагогічної підготовки студентів. "Кожна фаза роботи з педагогом являє собою цілісну систему змісту, форм і застосовуваних методів" [2, с. 85]. Особливе значення він надає реалізації розвивального потенціалу методичного навчання, побудованого на принципах "відкритого суспільства" (К. Поппер).

А. Семенова, відзначаючи необхідність цілеспрямованої підготовки вчителя до професійної діяльності з розвитку творчих здібностей учнів старших класів, у зміст цієї підготовки включає оволодіння теоретичними основами та практичними навичками, "які можливо уявити і як єдність мети, мотивів, дій (операцій), результату" [8, с. 44], розуміння діяльності як багаторівневої системи, що об'єднує в себе різні види: діагностичну, орієнтаційно-прогностичну, конструктивно-проектувальну, організаційну, інформаційно-пояснювальну, комунікативно-стимулюючу, аналітико-оцінну, дослідницько-творчу. Значну увагу у своєму дослідженні А. Семенова приділяє методичному аспекту цієї проблеми, що для нашого дослідження є актуальним. Але в той же час недооцінює в цьому процесі готовності вчителя до створення творчої атмосфери, обстановки, що стимулює творчий пошук і вчителів, і учнів.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Проте будь-який процес підготовки залежить від умов, у яких вона протікає і від ступеня готовності вчителя до створення науково-методичного середовища, що забезпечує результативність його праці. Ускладнення функції вчительської праці в даний час вимагає спеціального дослідження можливостей не тільки науково-методичної підготовки студентів, а й їхньої готовності до створення науково-методичного середовища як фактора професійного росту і становлення творчої особистості майбутнього фахівця. Цей аспект підготовки не отримав належного теоретичного обґрунтування у роботах науковців.

Формування цілей статті. Метою нашої публікації є визначення впливу формування готовності студентів педколеджів до створення науково-методичного середовища в початковій школі на розвиток творчої особистості майбутнього вчителя.

Виклад основного матеріалу. Методична підготовка майбутніх учителів, а в подальшому і їх професійна методична діяльність залежить від рівня її науково-методичного забезпечення. Це підтверджується дослідженнями В. Бобрицької, С. Вітвицької, Н. Волкової, М. Лещенко, О. Семенов та ін.

На думку О. Дубасенюка: "Науково-методичне забезпечення професійної підготовки майбутніх учителів має інноваційну спрямованість, якщо: у педагогічному процесі інтегруються принципи класичної педа-

гогіки з альтернативними принципами навчання і педагогічна система еволюціонує у напрямку гуманізації та демократизації; поєднується навчально-пізнавальна та навчально-пошукова діяльність викладачів і студентів; підвищується рівень пізнавальної та професійної мотивації, активності, творчої самостійності та самоорганізації майбутніх педагогів" [3, с. 186].

Студент в освітньому середовищі педагогічного коледжу є суб'єктом умов, соціально-психологічної атмосфери, суб'єктом результатів і несе відповідальність за них. Взаємодія студентів і середовища в свідомій, цілеспрямованій і творчій діяльності передбачає вивчення і врахування специфіки всіх учасників освітнього процесу. В освітньому середовищі обидва компоненти – викладач і студенти – пов'язані, співвідносяться як суб'єкти спільної діяльності.

Значущим аспектом підготовки студентів до створення умов для оптимальної праці є надбання ними вміння оцінювати педагогічну практику з позиції наукового підходу, що передбачає набування їх емпіричному формулюванню, документуванню та оцінюванню своїх рішень і досягнень у практичній діяльності. Майбутній педагог початкової школи, опановуючи дослідницьку функцію педагогічної праці, може здобувати "ключові знання" з власного практичного досвіду, тим самим, створюючи основу для творчості.

В освітньому педагогічному просторі взаємодіють науковий і методичний аспекти вчительської праці, що актуалізує необхідність створення в освітніх установах науково-методичного середовища, і виділення основних його характеристик.

Під науково-методичним середовищем ми розуміємо сукупність умов, що забезпечують результативність професійного зростання, оволодіння науково-методичними цінностями педагогічної реальності на основі взаємодії, співробітництва та співтворчості учасників педагогічного процесу, що стимулюють розвиток професійних якостей і рівня їхньої готовності до створення в початковій школі атмосфери наукового пошуку, розробки авторських програм і проектів, науково-методичного забезпечення педагогічного процесу.

Завдання педагогічного коледжу полягає в тому, щоб забезпечити якісну підготовку майбутніх учителів до створення науково-методичного середовища, здатного запускати механізми особистісного розвитку та управляти цим середовищем. Неможливо забезпечити якість освітнього процесу без створення "такого культурно-інформаційного середовища освіти, технологічна оснащеність та архітектура якого відповідає сучасним досягненням науки і практики в сфері освіти" [6, с. 110], яке здатне забезпечити рух студента до високого рівня компетентності, професійної зрілості та науково-методичної творчості.

Виходячи із вищезазначених міркувань, під створенням науково-методичного середовища у початковій школі ми розуміємо ефективну систему управління, засновану на співпраці, взаємодії, здатності учнів і вчителя до взаємовпливу та взаємної мотивації, спря-

мованих на оптимізацію педагогічного процесу, підвищення його виховного і розвивального потенціалу.

Сутність підготовки майбутнього вчителя початкової школи впливає із специфічної інтегрованої суті освітньої діяльності: структури, змісту, її когнітивних аспектів, що ґрунтуються на взаємозалежній зумовленості професійно особистісних компонентів, на врахуванні не тільки особистісного, природного потенціалу студента, а й тих умов, в яких відбувається його професійний розвиток і які здатні негативно або позитивно впливати на його соціалізацію, творчу адаптацію та інтеграцію в науково-педагогічну діяльність і спілкування. Ще К. Гельвецій вважав, що кожен може стати генієм, якщо буде знаходитися в сприятливих умовах. Саме обстановка, середовище визначає покликання і професійне становлення людини.

Становлення студентів педагогічного коледжу проходить шляхом включення їх у педагогічний процес, що має науково-методичну спрямованість і забезпечує умови для набуття ними досвіду наукової та методичної роботи, а саме:

- потреба у креативних здібностях і позитивній професійній мотивації, актуалізації почуття належності до науково-методичного середовища як важливого фактору їхнього професійного зростання і адаптації до творчої професійно-педагогічної діяльності;

- науково-методичний розвиток студентів, тобто оволодіння ними досвідом наукової і методичної роботи, формування мотиваційно-потребнісної сфери їхньої особистості з установкою на науковий пошук та методичні інновації, розвиток здатності створювати атмосферу творчості;

- творча адаптація до педагогічної діяльності, усвідомлення її наукових і методичних основ, освоєння способів перетворення науково-методичної реальності;

- індивідуалізація, тобто підтримка самобутності особистості, розвиток творчого потенціалу і накопичення науково-методичного досвіду, що дозволяє студентам реалізувати ідеї та методичні рішення в практиці початкової школи.

Здійснення цих напрямів у підготовці студентів педагогічного коледжу пов'язане з моделюванням і реалізацією цілеспрямованої, систематичної науково-методичної підготовки.

Зміст її покликаний розкривати сутність, виховний потенціал, функції середовища, що об'єднує в собі умови для прояву професійних можливостей і здібностей майбутнього вчителя, стимулювання входження в світ науки, творчості та методичного пошуку, прийняття професійних цінностей як своїх власних, що передбачає надання середовищу науково-методичного характеру.

Л. Ільюшина, розробляючи теоретичні основи науково-методичної діяльності, наголошує на необхідності в процесі підготовки студентів педагогічних коледжів спонукати їх творчо трудитися, "оволодівати процесом дослідної діяльності, здійснювати процеси саморозвитку та розвитку особистості учнів, ство-

ривати в колективі ситуацію успіху" [7, с. 58].

У процесі дослідження вивчалися вираженість інтелектуальних та креативних якостей студентів педагогічних закладів за тестом Н. Вишнякової та Р. Ткач. За результатами тестування, не уявляють творчості у майбутній педагогічній діяльності лише 14% студентів, уявляють – 20% студентів, часткові прояви творчості в професійній сфері показали 22% майбутніх учителів і майже половина з них продемонструвала нетворче ставлення до професії.

Стає очевидним, що проблема підготовки студентів педагогічних закладів до створення науково-методичного середовища у початковій школі потребує розвитку творчих здібностей.

Важливою складовою науково-методичної діяльності є моделювання науково-методичного середовища педагогічного коледжу як важливого фактора оптимізації результативності вчительської діяльності, стимулювання творчості вчителя і його методичних досягнень.

Взявши за основу положення Л. Кондрашової, нами визначені завдання підготовки студентів до науково-методичної роботи та створення середовища наукового пошуку і методичної творчості в педагогічному коледжі, до яких ми відносимо:

- забезпечення взаємозв'язку навчальної та наукової роботи, розкриття основ науково-методичної діяльності та обґрунтування принципів, що її визначають;

- створення атмосфери взаємодії, співробітництва та співтворчості у навчально-науково-дослідній роботі;

- упровадження системи форм і методів на основі креативності, творчої активності і самостійності її учасників;

- використання в змісті підготовки майбутніх учителів нових педагогічних технологій, передового методичного досвіду та створення умов для наукових досягнень, методичних рішень і методичних інновацій майбутніх учителів початкової школи, реалізації системи психологічного комфорту і педагогічної підтримки в науково-методичній творчості студентів.

Науково-методичне середовище виступає фактором творчого становлення особистості, стимулює нові відкриття і методичні знахідки, а підготовка студентів педагогічного коледжу до створення такого середовища в своїй структурі та змісті, методиці та технології повинна містити інформацію про особливості, функції, способи і засоби здійснення цього процесу.

Виходячи із вищесказаного, змістом такої підготовки є оволодіння інформацією про специфіку прогнозування і проєктування в шкільній дійсності науково-методичного середовища, усвідомлення суті й особливостей науково-методичної діяльності, результативність якої визначається психологічною атмосферою, в якій вона протікає; виробленням і закріпленням умінь розбиратися в складному світі наукового колективного пошуку і створення методичних інновацій; формування культури спілкування з колегами в процесі вирішення

спільних науково-методичних проблем і умінь розбиратися в складному світі емоцій і почуттів, суджень і різних поглядів, оцінок і самооцінок, вміло користуватися збігом обставин, використовувати обстановку, в якій організовується і планується науково-методична діяльність, для знаходження оригінальних та нестандартних рішень науково-методичних проблем.

Мотиваційна смислова спрямованість на педагогічну професію, як сукупність усвідомлених, стійких мотивів і прагнень до творчої методичної діяльності виступає суттєвим стимулом і головним чинником до професійного зростання і самовдосконалення майбутніх учителів.

У сучасних психолого-педагогічних дослідженнях поняття "творчість", "педагогічна творчість" визначається як сукупність рис, які характеризують успішну педагогічну (у тому числі науково-методичну) діяльність. Базові поняття, які характеризують категорію "творчість", пов'язані з процесом створення нового продукту, матеріальних і духовних цінностей, оригінальних предметів, нового, що раніше було невідомим.

Л. Виготський пов'язує творчість з діяльністю, результатом якої є створення нових образів чи дій, які видозмінюють своє сьогодення. Д. Богоявленська характеризує творчу діяльність як вихід за межі заданого руху в креативному полі. С. Сисоева розглядає її як процес особистісної самореалізації вчителя у професійно-педагогічній і науково-методичній діяльності, як педагогічну діяльність, якій притаманні властивості творчого процесу [9, с. 97].

У науковій літературі більшість науковців схильні поряд з творчими здібностями, які становлять основу інтелектуального аспекту компонента готовності, виділяти креативність.

С. Сисоева розмежовує ці поняття. Під "креативною" вона розуміє таку особистість, яка має внутрішні передумови (внутрішні якості, специфіку когнітивної сфери, нейрофізіологічні задатки), що забезпечують її творчу активність. Творча особистість, на її думку, це креативна особистість, яка завдяки впливу зовнішніх факторів, набула необхідні для актуалізації творчого потенціалу людини творчі мотиви, особистісні якості, здібності, що сприяють досягненню творчих результатів у одному, чи кількох видах педагогічної діяльності.

Психологічну властивість креативності в поведінці вчителя визначив Е. Торренс, як ту, що позитивно впливає на розвиток учнів. Найсуттєвішими рисами він визначив здатність учителя бути відкритим, вільно маніпулювати об'єктивними ідеями, розробляти власну стратегію учіння. Ці якості відкривають учителю шлях до створення науково-методичного середовища в навчальних закладах. Досліджуючи креативність, Д. Гілфорд вважав її важливими характеристиками: оригінальність, семантичну гнучкість, образну адаптивну гнучкість, здатність до загостреного сприйняття недоліків, прогалин у знаннях, відсутність елементів дисгармонії. У багатьох працях з психології креативність вивчається як процес творчого мислення, яка актуалізується лише тоді, коли це дозволяє навколи-

шне середовище, коли взаємодія особистостей здійснюється за принципом "якщо..., то...". Ця характеристика майбутнього вчителя пов'язана з розвитком його інтелектуально-креативного потенціалу засобами зовнішніх впливів та умов.

Креативність розглядається як здатність людини відмовитися від стереотипних способів мислення [4, с. 172] і здатність до розумових перетворень, творчих дій. Інтелектуально-креативні здібності виступають основою готовності майбутнього вчителя до створення науково-методичного середовища в початковій школі.

Нами практично доведено необхідність виділення у структурі готовності майбутнього вчителя до створення науково-методичного середовища в початковій школі інтелектуально-креативного компоненту, який визначається перш за все якостями, які характеризують інтелект і креативну особистість, об'єднують у сукупності: захопленість, спостережливість, образне мислення, працездатність, здатність зосередитися, здатність критично оцінювати результати досліджень, особливо власних; широкий науковий кругозір, знайомство з науковими результатами в суміжних галузях, високу інтелектуальну культуру.

Для оволодіння здатністю впливати на характер науково-методичного середовища в початковій школі майбутній учитель в умовах педагогічного коледжу повинен мати чіткі уявлення про стадії проходження творчого процесу. За визначенням В. Зінченко є три основні стадії творчого процесу.

Перша стадія – виникнення теми, коли "виникає відчуття необхідності почати роботу, почуття спрямованої напруженості, яка мобілізує творчі сили.

Друга стадія – сприйняття теми, аналіз ситуації, усвідомлення проблеми. На цій стадії "створюється інтегральний, цілісний образ ситуації, образ того, що є, тобто відбувається кристалізація проблеми, що потребує вирішення".

Третя стадія – ціннісно-особистісна. "Здійснюється часто болісна робота над вирішенням проблеми. Вона становить химерну суміш усвідомлюваних і неусвідомлюваних зусиль: проблема не відпускає. Виникає почуття, що не проблема в мені, а я в проблемі. Вона мене захопила" [5, с. 11]. На цьому етапі творча активність мобілізує особистість, вона відкриває в ній такі сили, про які сама особистість навіть не підозрювала.

Науковий пошук не піддається часовій регламентації, наукова праця проходить не за законами робочого, а за законами вільного часу. У ході творчого процесу необхідно звільнитися від некритичного використання чужих ідей і думок. На етапі творчості важливо продумати техніку роботи, чітко уявити, на яких конкретних моментах студент повинен акцентувати свою увагу і зусилля.

У підготовці студентів педколеджів мають використовуватися технології, що містять в собі творчі, пошукові та проблемні завдання, пов'язані з виконанням вправ, завдань, проектів, розробкою курсових і впускних робіт. У змісті цих робіт значне місце відво-

диться дослідженню проблем науково-методичного середовища навчального закладу, які забезпечують оволодіння методикою і логікою науково-дослідної роботи, а її зміст відповідає індивідуальним інтересам і нахилам студентів.

Підготовка студентів коледжу до створення науково-методичного середовища здійснювалася методом *проектно-творчої діяльності*. Проектно-творча діяльність розглядається нами як один з видів педагогічної діяльності, спрямованої на постановку, рішення науково-методичних задач зі створення психологічного клімату і морально-професійної обстановки в педагогічному колективі. Вона є практичним шляхом реалізації виховних цілей у предметно-практичній діяльності, сприяє розвитку в студентів ініціативи, незалежності, уяви, самодисципліни, навичок співпраці, формує мотивацію діяльності, найкраще інтегрує освіту й виховання.

Висновки даного дослідження. Доведено, що забезпечити ефективну підготовку студентів до науково-методичної роботи та створення середовища наукового пошуку і методичної творчості в педагогічному коледжі можливо на основі: забезпечення взаємозв'язку навчальної та наукової роботи, розкриття основ науково-методичної діяльності та обґрунтування принципів, що її визначають; створення атмосфери взаємодії, співробітництва та співтворчості у навчально-науково-дослідній роботі; упровадження системи форм і методів на основі креативності, творчої активності і самостійності її учасників; використання в змісті підготовки майбутніх учителів нових педагогічних технологій, передового методичного досвіду та створення умов для наукових досягнень, методичних рішень і методичних інновацій майбутніх учителів початкової школи, реалізації системи психологічного комфорту і педагогічної підтримки в науково-методичній творчості студентів.

Науковий пошук та методичні знахідки вчителя – це дві сторони єдиного процесу підготовки студентів до самостійної творчої педагогічної діяльності, результативність якої можлива лише при достатньому рівні готовності їх до проектування і створення науково-методичного середовища в початковій школі.

Підсумовуючи викладене, можемо зазначити, що проблема підготовки студентів педколеджу до створення науково-методичного середовища в початковій школі вирізняється активними пошуками у цій сфері, наповнюючись новим змістом, досвідом наукової та методичної роботи, тенденцією вдосконалення цього процесу, що дає нам можливість зробити загальний висновок про використання нових підходів підготовки майбутніх учителів початкової школи на основі здобутків вітчизняної і зарубіжної школи.

Перспективи подальших розвідок. Подальшого вивчення й обґрунтування потребують проблеми методики й технології управління педагогічним середовищем в навчальних закладах різного типу, а також використання його як фактора формування особистості професіонала педагогічної сфери.

ЛІТЕРАТУРА

1. *Амонашвили Ш. А.* Психологические основы педагогики сотрудничества : Книга для учителя [Текст] / Ш. А. Амонашвили. – К. : Освита, 1991. – 111 с.
2. *Борытко Н. М.* Подготовка педагога воспитателя в системе непрерывного образования / Н. М. Борытко // Известия Международной славянской академии образования им. Я. А. Коменского. – 2004. – № 2. – С. 81-91.
3. *Дубасенюк О. А.* Науково-методичне забезпечення професійної підготовки майбутніх учителів / Підготовка педагогічних кадрів до роботи в умовах нової структури і змісту початкової освіти : матер. всеукр. наук.-практ. конф (Полтава, 23-25 квітня, 2001); гол. ред. Савченко О. А. – Полтава, 2001. – С.184-186.
4. *Дьяченко М. И.* Психологические проблемы готовности к деятельности [Текст] : метод. пособ. / М. И. Дьяченко, Л. И. Кандыбович. – Минск : Изд-во БГУ им. В. И. Ленина, 1976. – 175 с.
5. *Зинченко В. П.* Школа должна учить мыслить / В. П. Зинченко // Прикладная психология. – 2001. – № 1. – С. 1-14.
6. Методологическая сфера образования: современные научные подходы [Текст] : монография / под ред. проф. Е. В. Бондаревської. – Р/н-Дону : Булат, 2007. – 440 с.
7. Организационно-педагогические проблемы становления учреждений профессионального типа [Текст] : тез. докл. науч. практ. конф. – Челябинск, 1994. – С. 57-58.
8. *Семенова А. В.* Організація та управління творчою діяльністю старшокласників на уроках природничо-математичного циклу [Текст] : наук.-метод. посіб. / А. В. Семенова. – Одеса : Друк, 2009. – 202 с.
9. *Сисоєва С. О.* Основи педагогічної творчості [Текст] : підручник / С. О. Сисоєва. – К. : Міленіум, 2006. – 346 с.

Подано до редакції 31.10.12